

ממישנתו של מייסדו
בורשט והכלם!
ד"ר מ. זוארץ
(בשיחה עם סלק שמאלני)

שלב השאלה העויינת

ולעונתם:

תלמיד, ערבי טוב, שואל שאלה נבונה.

(מבט חזיתי)
עיני השואל מאירות ומתנוצצות כחוכמה. פיו ריחני ומחייך. נחיריו רוטטות בשוכה ונחת. גבר-תיו עבותות, אך לא מעוותות. שערו מכסיף משהו. אוזניו נקיות. צפורניו נטולות. בן נאמן להוריו ולמיעוטו.

דוגמה לשאלה טובה של ערבי טוב:

- א. מדוע אין מלמדים את ה-שפה האידית בביה"ס, כדרך ל-שמירת קשר עם הגולה?
- ב. מדוע מתנגד רה"מ למ-שלת ליכוד לאומי?
- ג. מדוע אין נוקטים ביד תקי-פה יותר כנגד מחרחרי מהומות בגדה?

דבר המערכת

על מפ"ם וחמתם

בדיחה עממית מספרת את הסיפור הבא:
נוסעים שני יהודים ברכבת מקובנה לוולנה. אומר יהודי לחברו: "מהיכן יהודי?" עונה לו חברו: מפּינסק. אומר הראשון: שמא תפתח את החלוקי. שהרי חם בחוץ. עונה השני: ואם אפתח יהיה קר בחוץ?
בדיחה זו מספרים היום בחוגי ה-שמאל ומפ"ם בראשם.
ואף על פי כן, על מפ"ם וחמתם תקום ממשלת הליכוד הלאומי.

ע"פ ח"כ זוארץ

ידיעות (28.11): תלמידים מציגים שאלות עויינות לראש הממשלה.

(מבט על)
שימו לב להבעת השינאה התהומית השזורה בריצודי אנטישמיות חולנית. הריר הנוטף (למעלה מימין) הוא חלק אורגאני מן השאלה. על פני השואל ניכרת התעלמות מוחלטת ממפעלנו הציוני, וניצול זול ושפל של הדמוקראטיה — שפירושה הזנחת הכיוון הקונסטרוקטיבי שהותווה על-ידי מר סייף א-דין זועבי.

התלמיד מאכד את זהותו העצמית כיוון שהוא שואל שאלות אשר צריכות להשאל על-ידי תלמידים יהודיים, במסגרת חיפושיהם אחר זהותם העצמית.

דוגמה לשאלה עויינת של תלמיד ערבי:

"מדוע מסתייגת ישראל מההכרה הכינלאומית באש"ף?" (ידיעות 28.11).

איזו שאלה, אפשר לחשוב שהערבי הוא אריק שרון.

מעריב (28.11): תלמיד מציג שאלה פרובוקטיבית לראש הממשלה.

(מבט מן הצד).
עמידה קפיצית, כשרגל שמאל כפופה לפנים ועקב ימין דרוכה לזינוק. הידיים בזווית חדה, לופתות באכזריות את שולי הנייר. עין בלתי-מתכוננת עצו-מה למחצה. כלוטות הארס רוטטות. הנשימה איטית ומאיימת.

כל עין יהודית תמימה תכחין מיד בחוצפתו המזופ-גנת של התלמיד. למרות ערביותו הכולטת (ראה תמונה) מעז הוא לשאול שאלות אשר לא היה מעלה על דעתו לשאלן בסין או בהאיטי, או ברי-פובליקה העממית של אבונגו-אבונגו.

דוגמה לשאלה פרובוקטיבית של תל-מיד ערבי:

"האם מוכנה ישראל לוותר על הגדה המערבית ורצועת עזה תמורת שלום אמת?" (ידיעות, 28.11).

אצלכם... נואת ד"ר נ. זוארץ

מאבקו של מר ירוחם משל בתוכנית הכל-כלית הפך כבר למשול ולשנינה. שהרי אמרו חכמים: מודה ועוזב — ירוחם! (ודי לחכימא).

לנוכח פרשת רכטר, צור, בן-ציון וחבריהם ראוי לאמור: מנהל שסרה, נתפס במנכ"לקלתו, ודי לחכימא.

בימים ההם נעשה לנו נס חנוכה. בזמן הזה נעשה לנו או-נס-ק... ודי !!!

מפנקס ההחדרות:

מול גל המתירנות הפושה בארץ אין אתה יודע מה מזיק יותר: טילי הסם הרוסיים מחוץ, או טילי הסם מבית.

כשאדם נכנס לחנות כלי-כתיבה, הוא חש ביתר שאת את צוק-העטים.

לאור נהייתו של הישראלי אחר סל המזו-נות — מה הפלא שאנו חזקים דווקא בכדור...סל — ודי לחכימא.

בימים הללו הופך הפסוק "מים גנובים ימ-תקו" — ל-"מים מתוקים יגנבו" — ודי לחכימא.

מול עמדתו הקישחת של השר המפ"מי בעניין צירוף הליכוד לממשלה ולנוכח ההת-ייקרויות האחרונות, יש לומר: טוב שמן טוב משם-טוב — ודי לחכימא.

בשנת '67 שרו "נאצר מחכה לרביץ" — ודי לחכימא. שמא נשיר היום "בגין מחכה לרביץ"? — ודי לחכימא...

אומרים שבוולאדיבוסטוק היתה "הפ-שרה" — ולוואי ולא נרטבו... ודי לחכימא!